

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 212 (1450)

GDANSK, ŚRODA 8 SIERPNI 1951 R.

CENA 15 GROSZY

Młodzież świata — radzieckim bohaterom

Uroczyste złożenie wieńców w mauzoleum w Berlinie

BERLIN PAP. Dnia 6 sierpnia delegacja młodzieży świata, biorąc udział w Złocie Młodych Bojowników o Pokój w Berlinie oddała hołd pamięci bohaterów radzieckich, poległych w walce z faszyzmem,

składając wieńce u stóp mauzoleum w Treptow. Tysiące dziewcząt i chłopców różnych narodowości utworzyło olbrzymi pochód, niosąc wieńce, przybrane czerwonymi wstęgami.

Uroczystość składania wieńców przekształciła się w wielką manifestację czci i wdzięczności dla Armii Radzieckiej — wyzwolicieli narodów, wiernej strażniczki pokoju światowego.

Zaprzestanie przez USA wrogiej polityki wobec Związku Radzieckiego I ZAWARCIE PAKTU 5 MOCARSTW drogą do utrwalenia pokoju

Odpowiedź M. Szvernika na orędzie Trumana i rezolucja Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA PAP. Dnia 7 lipca br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR otrzymało od ambasadora USA p. Kirka notę z prośbą o przekazanie przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Szvernikowi orędzia prezydenta Stanów Zjednoczonych Trumana oraz rezolucji Kongresu Stanów Zjednoczonych.

Dnia 6 sierpnia br. Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powzięło rezolucję, którą ambasada ZSRR w Waszyngtonie przekazała wraz z orędziem przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernika, skierowanym do prezydenta Trumana — Departamentowi Stanu z prośbą o doręczenie, zgodnie z przeznaczeniem.

Prezydent Truman w orędziu, skierowanym do przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernika, komunikuje, że przesyła rezolucję Kongresu USA z prośbą o podanie jej treści do wiadomości narodu radzieckiego.

Zaznaczając, że aprobuję w całej pełni rezolucję Kongresu, prezydent Truman stwierdza m. in.: „Najlepsza nadzieja pokoju na całym świecie zawarta jest w dążeniu do pokoju i braterstwa, które tkwi głęboko w sercu każdego człowieka.

Lecz narody, pozbawione normalnych sposobów utrzymywania stosunków ze sobą, nie potrafią osiągnąć takiego wzajemnego zrozumienia, które powinno stworzyć podstawę zaufania i przyjaźni.

Truman w końcu zaznacza, że obowiązkiem kierowników rządów jest realizacja dążenia narodów do pokoju.

Przekazana przez prezydenta Trumana przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szvernikowi, rezolucja Kongresu USA, stwierdza, że naród amerykański dąży do trwałego pokoju. Kongres potwierdza przy tym swą politykę, zawartą w przyjętej w swoim czasie ustawie, przewidującej „kontynuowanie maksymalnych wysiłków dla osiągnięcia porozumienia w sprawie wyposażenia ONZ w siły zbrojne zgodnie z Kartą, dla osiągnięcia porozumienia w sprawie powszechnej kontroli nad bronią masową, w sprawie regulowania i ograniczania zbrojeń i sił zbrojnych — przy odpowiednim zagwarantowaniu obrony tych krajów, które wypełniają te porozumienia, przed tymi, które je naruszają, lub usiłują je obejść”.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Kongres w uchwale swej „potwierdza historyczną i trwałą przyjaźń narodu amerykańskiego ze wszystkimi innymi narodami i oznajmia, że naród amerykański głęboko ubolewa z powodu istnienia sztucznych barier, które oddzielają go od narodów ZSRR”. Rezolucja głosi, że naród amerykański i jego rząd nie chcą ani wojny ze Związkiem Radzieckim, ani straszliwych skutków takiej wojny. W końcu rezolucja zaznacza, że „choć naród amerykański jest stanowczo zdecydowany bronić swej wolności i bezpieczeństwa, wita on wszelkie uczciwe wysiłki, zmierzające do uregulowania rozbieżności między rządem USA i rządem radzieckim oraz zaprasza narody Związku Radzieckiego, by współpracowały w tych wysiłkach w duchu przyjaźni”.

Odpowiedź M. Szvernika

M. Szvernik stwierdza co następuje:

Ekscelencjo! Mam zaszczyt potwierdzić odbiór pańskiego orędzia z dnia 7 lipca 1951 r. i załączonej do niego rezolucji Kongresu USA oraz przelać Panu rezolucję Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Rezolucja ta daje wyraz uczuciom szczerzej przyjaźni narodów Związku Radzieckiego do narodów całego świata. Stwierdza ona, że naród radziecki jest zjednoczony w swym dążeniu do zapewnienia trwałego pokoju i usunięcia groźby nowej wojny.

dążenia swych narodów. Rząd radziecki przyczynia się ze wszelkim miar do połączenia wysiłków ludzi radzieckich, walczących o pokój z wysiłkami narodów innych krajów. Przyjmuje on gościnnie wysłanników pokoju z każdego kraju i popiera ze wszelkim miar utrzymywanie stosunków między ludźmi radzieckimi z narodami innych krajów, nie czyniąc żadnych przeszkód na tej drodze.

Nie ulega wątpliwości, że zbliżenie między narodami, o którym mowa w pańskim orędziu, zakłada rozwój politycznych, ekonomicznych i kulturalnych stosunków i kontaktów między narodami na zasadzie równouprawnienia. Nie ulega również wątpliwości, że najważniejszym krokiem na tej drodze winno być zniesienie wszelkiej dyskryminacji w stosunku do Związku Radzieckiego ze strony władz amerykańskich.

Obowiązek wszystkich miłujących pokój narodów polega na tym, by prowadzić niezachwianą politykę zapobiegania wojnie i utrzymania pokoju, nie dopuszczając do wysiłku zbrojeń, osiągnięcia redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej, wprowadzając kontrolę nad przetrzymaniem takiego zakazu i przyczyniając się do zawiązania swych narodów. Rząd radziecki przyczynia się ze wszelkim miar do połączenia wysiłków ludzi radzieckich, walczących o pokój z wysiłkami narodów innych krajów. Przyjmuje on gościnnie wysłanników pokoju z każdego kraju i popiera ze wszelkim miar utrzymywanie stosunków między ludźmi radzieckimi z narodami innych krajów, nie czyniąc żadnych przeszkód na tej drodze.

Rezolucja Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Po zaznajomieniu się ze wspólną rezolucją, uchwaloną przez Senat i Izbę Reprezentantów Stanów Zjednoczonych, przekazaną wraz z orędziem prezydenta USA p. Trumana 7 lipca br., Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, łącząc prace obu izb — Rady Związku i Rady Narodów, uchwala za rzecz konieczną oświadczyć, co następuje:

1 Dając wyraz woli pokoju, ożywającej narody Związku Radzieckiego, rząd radziecki niezmienne prowadzi politykę utrwalenia pokoju i nawiązania przyjaznych stosunków między państwami. Polityka ta została za początkowaną dekretem o pokoju, uchwalonym przez II Zjazd Rad 8 listopada 1917 r. skoro tylko utworzyło się państwo radzieckie. Od tego czasu polityka zagraniczna Związku Radzieckiego pozostaje bez zmian, zmierzając do utrwalenia pokoju i przyjaznych stosunków między narodami.

Po drugiej wojnie światowej, kiedy w rezultacie wspólnych wysiłków sojuszników, siły agresorów zostały rozgromione i agresywne państwa rozbrojone, założona została organizacja międzynarodowa, mająca na celu utrzymanie pokoju i zapobieżenie nowej agresji oraz stworzenie warunków dla zapewnienia trwałego pokoju. Jak wiadomo, rząd radziecki podjął inicjatywę w dziedzinie wzmożenia bezpieczeństwa międzynarodowego i wysunął propozycję w sprawie powszechnej redukcji zbrojeń, przewidującą jako zadanie wymagające rozwiązania w pierwszej kolejności — zakaz produkcji i używania energii atomowej do celów wojennych.

Broniąc konsekwentnie sprawy pokoju i dając wyraz niezłomnej woli narodów zapobieżenia groźbie nowej wojny, rząd radziecki dwukrotnie zgłaszał propozycję, ażeby Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Chiny, Francja i Związek Radziecki połączyły swe wysiłki w celu utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i zawarły pomiędzy sobą pakt pokoju.

Inicjatywa rządu radzieckiego spotkała się z gorącym poparciem i aprobatą ze strony miłujących pokój narodów całego świata. Naród radziecki nie może zrozumieć,

z jakich to pokojowych pobudek rząd USA dotąd odrzuca propozycję rządu radzieckiego w sprawie zawarcia paktu pokoju między 5-ma mocarstwami. Po wybuchu konfliktu wojennego w Korei i po otwartej interwencji zbrojnej Stanów Zjednoczonych w Korei, Związek Radziecki niejednokrotnie występował z propozycjami o pokojowym uregulowaniu konfliktu koreańskiego. Ostatnio Związek Radziecki znowu wystąpił z propozycją położenia kresu przelewowi krwi w Korei, co też doprowadziło do rokowań o rozejm i o zaprzestanie działań wojennych w Korei.

Pokojowa polityka Związku Radzieckiego cieszy się całkowitym i bezwzględny poparciem narodów Kraju Rad, w którym nie ma klas ani grup, zainteresowanych w rozpętaniu wojny. Związek Radziecki nie ma żadnych agresywnych planów i nie zagraża żadnym krajom i żadnym narodom.

Siły zbrojne Związku Radzieckiego nigdzie nie prowadzą wojny i nie biorą udziału w żadnych działaniach wojennych. Narody Związku Radzieckiego pochłonięte są całkowicie wykonywaniem zadań budownictwa pokojowego.

Państwo radzieckie rozwija budownictwo nowych potężnych elektrowni wodnych i systemów nawadniających oraz stwarza warunki dalszego, nieustannego wzrostu stopy życiowej ludności kraju.

2 W rezolucji Senatu i Izby Reprezentantów USA oświadcza się, że naród amerykański głęboko ubolewa z powodu istnienia „sztucznych barier”, oddzielających go od narodów Związku Radzieckiego.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR musi stwierdzić, że polityka zagraniczna Związku Radzieckiego nie stawia żadnych przeszkód zbliżeniu narodu radzieckiego z narodem amerykańskim jak i z innymi narodami i nie czyni nie przeszkadza w nawiązaniu pomiędzy nimi rzeczowych, handlowych i przyjaznych stosunków.

Nie można tego jednak powiedzieć o polityce zagranicznej prowadzonej przez organy władzy Stanów Zjednoczonych. Świadczy o tym nie tylko takie fakty, jak systematyczne odmawianie przez władze amerykańskie wydania wizyjazdowych do USA działaczom

warcia paktu 5-ciu mocarstw dla utrwalenia pokoju.

Zawarcie takiego paktu, miało by wyjątkowo doniosłe znaczenie dla poprawy stosunków radziecko-amerykańskich i utrwalenia pokoju między narodami. Pakt taki wzmocniłby pewność wszystkich narodów, że pokój zostanie utrzymany i umożliwiłby zarazem zredukowanie zbrojeń, zmniejszając brzemień wydatków wojennych spadających całym swym ciężarem na barki narodów.

W dziele realizacji wskazanych wyżej przedsięwzięć naród amerykański spotka się zawsze z pełną sympatią ze strony narodu radzieckiego, broniącego niezmiennie sprawy pokoju.

Mam nadzieję, że tekst rezolucji Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zostanie podany do wiadomości narodu amerykańskiego.

Korzystając z okazji, proszę Pana o przekazanie narodowi amerykańskiemu moich pozdrowień i serdecznych życzeń od narodów Związku Radzieckiego.

MIKOŁAJ SZVERNİK, przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Moskwa, 6 sierpnia 1951 r.

kultury radzieckiej i nawet wydalenie ich, mimo uzyskanych uprzednio legalną drogą zezwoleń na wjazd do USA, lecz i również szeregu innych kroków rządu USA o charakterze dyskryminacyjnym w stosunku do Związku Radzieckiego. Znajduje to np. potwierdzenie w następujących faktach:

a) skie władze imigracyjne na wyspach Virginii wydały bez żadnych ku temu podstaw zarządzenie, w myśl którego załogom dwóch radzieckich statków rybackich „Trepang” i „Pierlamut”, które zawinęły do St. Thomas dla dokonania nieznaczego remontu i nabrania wody, zakazano schodzenia na ląd.

b) W lipcu 1950 r. w porcie Balli more władze amerykańskie poddały generalnej rewizji parowiec radziecki „Krasnodar”, przy czym agenci policji, gwałcąc przyjęte zwyczaje międzynarodowe, pozostawiali go na pokładzie parowca, póki nie ruszył on na pełne morze.

c) 18 marca 1948 r. władze amerykańskie samowolnie zaatakowały przybyły do Nowego Jorku statek radziecki „Rossija”, stanowiący mienie państwowe Związku Radzieckiego, przy czym powoływały się na powództwo jakichś dwóch pasażerów tego statku.

d) W marcu 1949 r. władze imigracyjne w Nowym Jorku wezwały przedstawicieli radzieckich, obecnych na Kongresie Działaczy Kultury i Nauki USA w Obronie Pokoju — do opuszczenia Stanów Zjednoczonych w ciągu tygodnia, pod groźbą zastosowania wobec nich środków administracyjnych w razie niewykonania tego zarządzenia.

e) W październiku 1950 r. w Nowym Jorku, na lotnisku Brumma zatrzymano dwóch radzieckich kurierów dyplomatycznych, mimo iż ich paszporty zaopatrzone były w amerykańskie wizy dyplomatyczne.

f) W marcu 1951 r. Departament Handlu nakazał anulowanie licencji na eksport do Związku Radzieckiego literatury naukowo-technicznej.

g) W ostatnich dniach przed gmachem przedstawicielstwa ZSRR przy Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku urządził się pod pobłażliwym okiem policji zbiegowska chuliganów, przeszkadzających w normalnej pracy przedstawicielstwa

i zagrażających osobistemu bezpieczeństwu jego współpracowników. 2 sierpnia pierwszy sekretarz przedstawicielstwa A. S. Polański, korzystający z immunitetu dyplomatycznego, przy opuszczaniu gmachu przedstawicielstwa napadnięty został w obecności policji przez chuliganów, którzy zadali mu w głowę ciosy pałkami.

h) 23 czerwca br. na kilka godzin przed skierowaniem przez prezydenta Stanów Zjednoczonych rezolucji Kongresu USA do przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, M. Szvernika, rząd Stanów Zjednoczonych wypowiedział układ handlowy, zawarty między ZSRR a USA — 1937 r.

i) 2 czerwca br. Kongres uchwalił ustawę, żądającą od krajów, które otrzymują tzw. pomoc ekonomiczną i finansową USA, faktycznego zaprzestania handlu ze Związkiem Radzieckim pod groźbą wstrzymania tej pomocy. Ogłoszone 7 czerwca br., w myśl tej ustawy, listy towarów, których eksport do ZSRR jest zakazany, obejmują wszystkie prawie towary znajdujące się w międzynarodowym obrocie handlowym.

j) 2 sierpnia, już po orędziu Kongresu USA do Rady Najwyższej ZSRR, Izba Reprezentantów Kongresu uchwaliła nową ustawę, która przewiduje pod pretekstem niedopuszczenia dostaw materiałów strategicznych, zarządzenia zmierzające do przerwania handlu ze Związkiem Radzieckim i krajami odnoszącymi się przyjaźnie do Związku Radzieckiego.

k) Wskazane zarządzenia dyskryminacyjne w dziedzinie handlu sprawiły, że obroty towarowe między ZSRR a USA za ostatnie 5 lat, poczynając od 1946 r., zmniejszyły się przeszło 6-krotnie i spadły do znikomego poziomu.

W ten sposób wszystkie te fakty świadczą, że organy władzy Stanów Zjednoczonych prowadzą politykę dyskryminacji wobec ZSRR i tworzą sztuczne bariery, przeszkadzające swobodnym stosunkom narodu radzieckiego i narodu amerykańskiego oraz oddzielające od siebie nasze kraje.

Powstaje uzasadnione pytanie, jak pogodzić ze wspomnianymi wyżej poczynaniami władz amerykańskich oświadczenie o konieczności zniesienia barier w stosunkach między narodami obu krajów, zawarte w rezolucji Kongresu USA.

Naród radziecki nie żywi wątpliwości, że naród amerykański, podobnie jak wszystkie inne narody, nie chce wojny. Jednakże, jak wskazuje historia, nie zawsze narody decydują o sprawie pokoju i wojny. Deklaracje wielu odpowiedzialnych przedstawicieli rządu Stanów Zjednoczonych, jak również członków Kongresu USA zawierają bezpośrednie wezwania do rozpętania agresywnej wojny przeciwko narodom ZSRR, do zastosowania broni masowej zagłady wobec ludności cywilnej. Deklaracje takie, sprzeczne nie tylko z interesami pokoju, lecz i z elementarnymi wymogami moralności ludzkiej, powinny byłyby spotkać się z potępieniem ze strony Kongresu Stanów Zjednoczonych.

Rząd Stanów Zjednoczonych wystąpił jako inicjator wojennego sojuszu atlantyckiego, wymierzono-

nego, co jest oczywiste, przeciwko ZSRR. Stworzył on szeroką sieć baz wojennych na terytoriach obcych, jak najbliższe granice ZSRR i wbrew przyjętym zobowiązaniom realizuje remilitaryzację Niemiec zachodnich i wskrzesza militarystkę japońską. Jednocześnie w Stanach Zjednoczonych realizowany jest gigantyczny program zbrojeń.

Rząd USA odrzucał niezmiennie wszystkie propozycje rządu radzieckiego, zmierzające do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Tak więc, dotychczas nie osiągnięto porozumienia w sprawie zawarcia paktu pokoju między 5-ma wielkimi mocarstwami, w sprawie zakazu broni atomowej i ustanowienia kontroli nad wykonaniem tego zakazu, jak również w sprawie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych.

Rezolucja Kongresu, zawierająca myśl, że obecnie stoi otworem droga do wykorzystania energii atomowej w celach pokojowych. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że dopiero po wydaniu zakazu broni atomowej można będzie istotnie wykorzystać energię atomową w celach pokojowych dla dobra narodów.

Naród radziecki przekonuje się co dzień, że polityka i postępowanie rządu Stanów Zjednoczonych odbiega od jego deklaracji słownych w sprawie zachowania pokoju, jak również od pokojowych dążeń narodu amerykańskiego. Stawia to warunki dalszego pogarszania się stosunków ze Związkiem Radzieckim, jakkolwiek Stanom Zjednoczonym nie groziło i nie grozi żadne niebezpieczeństwo ze strony Związku Radzieckiego. Można, rzecz jasna, jedynie powitać orędzie Kongresu Stanów Zjednoczonych do narodu radzieckiego i jego apel o utrwalenie przyjaźnych stosunków między Stanami Zjednoczonymi a Związkiem Radzieckim. Jednakże słowne wezwanie do współdziałania na rzecz poprawy stosunków między ZSRR a USA i na rzecz utrwalenia pokoju między narodowego, może dać pozytywne wyniki jedynie w tym wypadku, jeżeli nie będą od niego odbiegali czynny rząd USA, polityka i postępowanie rządu Stanów Zjednoczonych.

Ponieważ jednak Kongres USA oświadcza, że szuka dróg poprawy stosunków ze Związkiem Radzieckim, może on nie wątpić, że tego rodzaju dążenia Kongresu są zbieżne z pokojowymi dążeniami narodu radzieckiego i z pokojową polityką Związku Radzieckiego.

Prezydium Rady Najwyższej uważa, że jednym z poważnych kroków na tej drodze mogłoby być zniesienie dyskryminacji wobec Związku Radzieckiego we wszystkich dziedzinach stosunków międzynarodowych, dyskryminacji, która przeszkadza normalnym stosunkom między naszymi krajami.

Jeszcze ważniejszym krokiem na polu poprawy stosunków między naszymi krajami i utrwalenia pokoju między narodami mogłoby być zawarcie paktu pokoju między pięcioma mocarstwami, do którego będą mogły przylączyć się również inne państwa, dążące do utrwalenia pokoju.

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie wątpi, że wszystkie narody, dążące do zachowania pokoju powitałyby z wielkim zadowoleniem zawarcie takiego paktu.

Prezydium Rady Najwyższej wyraża nadzieję, że Kongres Stanów Zjednoczonych poda niniejszą rezolucję do wiadomości narodu amerykańskiego.

Ludność Gdańska czeka na rozbudowę sieci warsztatów usługowych

Zreperowanie butów, uszycie, oczyszczenie i zreperowanie ubrania lub bielizny, doraźne reperacje przewodów kanalizacyjnych, lub wodociągowych, naprawa zniszczonych mebli, dorobienie klucza — to codzienna potrzeba każdego mieszkańca Gdańska. Jak dotąd jednak zaspokojenie tej potrzeby jest również codzienną bolączką ludności naszego miasta.

Sieć placówek usługowych w Gdańsku, prowadzonych głównie przez spółdzielnie pracy, jest niewystarczająca. Punkty usługowe są często wadliwie rozmieszczone, a „polityka” kierownictwa poszczególnych spółdzielni niewłaściwa.

Wzrost np. pracowni krawieckich. Ogółem Gdańsk posiada obecnie 15 uspołeczniczonych placówek krawieckich. Większość spółdzielni tej branży jak: „Gdańszczanka”, Spółdzielnia Inwalidów „Bałtyk”, Spółdzielnia im. M. Fornalskiej i inne nastawia się głównie na produkcję go-

towej odzieży dla handlu, ignorując przy tym sprawę bezpośredniej obsługi ludności. Szczególnie dotyczy to krawiectwa bieliznianego i dziecięcego. Tęgo rodzaju punktów nie ma w ogóle w Gdańsku. Brak jest również pogotowia krawieckiego. W związku z tym istniejące spółdzielnie krawieckie powinny nastawić się na zakładanie drobnych punktów usługowych, które by bezpośrednio zaspokajały potrzeby ludności różnych dzielnic miasta. Przy zakładaniu nowych punktów należy zwrócić szczególną uwagę na planowe rozmieszczenie. Obecnie np. brak takich punktów dotkliwie odczuwają dzielnice: Stogi, Gdańsk-Przeróbka, Orunia i Oliwka.

Z branży metalowej w Gdańsku czynne są obecnie 22 warsztaty uspołecznione. Również kierownictwo tych spółdzielni nastawia się głównie na produkcję. Tymczasem powinny one większy nacisk położyć na uruchamianie drobnych punktów usługowych ślusarsko-mechanicznych i instalacyjnych, jak wodociągowo-kanalizacyjnych i centralnego ogrzewania. Takie spółdzielnie jak: „Montaż”, „Konstrukcyjna”, „Robotnicza Spółdzielnia im. Buczka”, „Spółdzielnia Mechaników Precyzyjnych”, mogłyby z powodzeniem wydzielić przy swych warsztatach specjalne brygady usługowe dla wykonywania drobnych napraw w domach mieszkańców.

Mimo że Gdańsk posiada już 19 uspołeczniczonych warsztatów szewskich, wciąż jeszcze trzeba nieraz czekać tygodniami na naprawę obuwi. Dlatego też spółdzielnia im. Kilińskiego, „Robotnicza Spółdzielnia Szewców”, „Spółdzielnia Inwalidów „Bałtyk” i „Spółdzielnia Głuchoniemych” powinny postarać się o odpowiednie rozmieszczenie swych placówek.

Planowością i rozmachem w rozszerzaniu sieci swych placówek odznacza się Rzemieślnicza Spółdzielnia Fryzjerów, prowadząca obecnie 17 punktów. Do końca br. spółdzielnia uruchomi po jednym punkcie w Brzeźnie, w Stogach i w śródmieściu Gdańska, dwa w Orunii i trzecią fryzjernię w Oliwie.

Nagminnym kłopotem pracujących kobiet i osób samotnych jest zbyt długie wyczekiwanie na wypranie bielizny w uspołeczniczonych pralniach. Istniejące w Gdańsku dwie pralnie mogłyby zaspokoić w zasadzie potrzeby ludności. Obecne, długotrwałe, przetrzymywanie bielizny, powodowane jest w wielu wypadkach „blokowaniem” pralni przez różne zakłady, choć niektóre z nich mogłyby zaspokoić swe potrzeby we własnym zakresie. Tak np. Politechnika Gdańska, nie wykorzystując w

pełni własnej pralni, oddaje dużą ilość bielizny do innych. Wielkie trudności sprawia mieszkańcom również niedostateczna ilość kantorów pralni, przyjmujących bieliznę. Dotkliwy brak takiego kantoru odczuwa ludność Gdańska, Nowego Portu i Stogów.

Dążąc do zaspokojenia potrzeb ludności rząd wydał na początku br. uchwałę zalecającą jak najszerszą rozbudowę sieci warsztatów usługowych. Prezydium MRN Gdańska oraz Komisja Drobnej Wytwórczości powinny dopilnować aby uchwała ta została jak najszybciej zrealizowana, by jeszcze w br. powstały we wszystkich dzielnicach miasta potrzebne punkty usługowe.

(JK)

Żniwa na Żuławach w pełni

Kampania żniwna na Żuławach jest w całej pełni. W gospodarstwie PGR Piszewo przystąpiono do zbioru pszenicy. Na zdjęciu: dwaj traktorzyści bracia Bernard i Jan Falkowscy spożywają smaczny obiad przyniesiony na pole przez matkę.

PO OBRADACH walnego zgromadzenia PSS w Gdyni

W dniu 5 sierpnia odbyło się w Gdyni walne zgromadzenie delegatów Powiatowej Spółdzielni Spożywców, na którym zanalizowano działalność spółdzielni w okresie od lipca 1950 roku do sierpnia br. Złożone na zgromadzeniu sprawozdanie oraz przebieg dyskusji, w której zabierali głos liczni delegaci komitetów członkowskich, ujawniły wiele niedociągnięć w pracy spółdzielni. Hamowały one poważnie prawidłowy rozwój PSS, utrudniały zaopatrzenie pracujących.

Zarówno kierownictwo spółdzielni, personel sklepów, jak i komitety członkowskie nie nawiązały bezpośredniego kontaktu z szerokimi rzeszami konsumentów. Wiele komitetów nie przejawiało należytej aktywności. Z 56 komitetów aktywniej pracowało jedynie 10. Brak kontaktu z szerokimi masami spowodował m. in. niewykonanie planu werbunku nowych członków.

Jednym z bardzo poważnych niedociągnięć są znaczne załogi w księgowości. Jak wynika ze sprawozdania komisji rewizyjnej, rozliczenia sklepowe przetrzymywane są w księgowości po kilka miesięcy. Utrudnia to walkę z miankiem towarowym w sklepach.

Sprawa manka była przedmiotem ostrej krytyki ze strony wielu delegatów. Źródło jego powstawania nie ujawniono jednak na zgromadzeniu, ani nie wskazano sposobów zapobiegania brakom towarowym. Sprawa ta powinna być obecnie zajęta przez kierownictwo spółdzielni. Trzeba usprawnić księgowość, wzmocnić kontrolę nad sklepami, nad przechowywaniem towarów. Sprawa manka powinna być przedmiotem dyskusji na

ny zająć się również komitety członkowskie.

Poważnym zarzutem, postawionym przez wielu delegatów, jest nieuwzględnianie przez dyrekcję wniosków komitetów członkowskich. Utrudnia to usprawnienie obsługi kupujących przez poszczególne sklepy, a zwłaszcza na przedmieściach Gdyni.

A o brakach w zaopatrzeniu sklepów na przedmieściach mówiło wielu delegatów, jak np. ob. Leśna z Komitetu 17 na Wzgórzu Focha, ob. Sasińska z Komitetu Nr. 6 z Cisowej i ob. Otorowska z Komitetu Nr. 16 w Orłowie.

Kierownictwo spółdzielni powinno wyciągnąć z dyskusji na zgromadzeniu odpowiednie wnioski. Musi być zastrzeżona szczególnie walka z niedoborem towarów w sklepach. Należy zwrócić jeszcze baczniejszą uwagę na sprawę zwiększenia asortymentu towarów w sklepach obsługujących ludność przedmieść. Jednocześnie należy poczynić starania o polepszenie jakości produktów żywnościowych, jak chleba i innych, o których mówiono na zgromadzeniu oraz o podniesienie stanu sanitarnego wielu sklepów.

Jednym z warunków usunięcia istniejących niedociągnięć jest zwiększenie współpracy z komitetami członkowskimi i brać pod uwagę słusznych wniosków kupujących.

W. R.

W Siedlcach rosną bloki mieszkalne

Przy ul. Kartuskiej w Siedlcach od pięciu miesięcy widać ożywiającą pracę przy budowie 2-piętrowych bloków, w których jeszcze w tym roku zamieszkać robotnicy i pracownicy stoczni.

Budowa osiedla prowadzona jest systemem potokowym. Gdy w górę bloku robotnicy wykonują stropy, w dolnych piętrach cięcie robią rusztowania, murarze tynkują wewnętrzne ściany izb. Po nich znów cięcie układa podłogi i wstawiają ramy okienne. Instalatorzy pracują równocześnie z murarzami, zakładając rury wodociągowe, instalacje elektryczne i gazowe.

Praca posuwa się szybko naprzód dzięki stosowaniu systemu pracy zespołowej.

Tu padł pierwszy rekord murarski Stanisława Trzcieskiego. Obecnie Stanisław Trzcieski pracuje przy budowie trzeciego bloku. Jego brygada, składająca się z pięciu dwójek, stawia w ciągu 11 dni całą jedną kondygnację bloku.

Na placu przed blokami robotnicy uwiązują się jak mrówki. Winda wciąga co chwile, sapiąc ciężko, taczki z betonem na wyższe kondygnacje bloku. Wszystko zagłusza nieprzerwany warkot betoniarek, przygotowujących materiał dla betoniarzy z brygadów. Sinkowa, Pod bacznym okiem brygadzysty Sinkowa robotnicy pokrywają betonem warstwę pustaków. Jeszcze kilka taczek betonu i już będzie wykonany ostatni strop. Betoniarze, pracując z zapalem, wykonują ponad 270 proc. normy. Brygadziści są dumni z tego, że przykład robotnikom. Wykonuje on 281 proc. normy.

Z brygadą Sinkowa współpracownicy betoniarzy zespół Antoniego Stali, która wykonuje 264 proc. normy. Współzawodnictwo wszystkich brygad przyspiesza budowę osiedla. Pierwsze 4 bloki zostaną oddane do użytku za dwa miesiące. Dalszych 9 bloków stanie w przyszłym roku.

(Ch)

Radzieckie wydawnictwa dla młodzieży

„Dom Książki” sprowadził ostatnio ze Związku Radzieckiego nowe wydawnictwa dla młodzieży, które wzbudzą zapewne wśród młodych miłośników literatury radzieckiej duże zainteresowanie.

W sprzedaży w księgarniach „Domu Książki” ukazało się 5 ciekawych, barwnie ilustrowanych, książek, a mianowicie: „Zapiski ochotnika” L. Turgieniewa, „Mielica” A. Fadiejewa, „Nasz drug Choso” A. Bartowa, „Altajskaja powieść” A. Woronkowa i „Skazka pro Jersza i drugie ruskije narodnyje skazki” J. Kamauchowa.

Książki te będą stanowić dla młodzieży dużą pomoc w nauce języka rosyjskiego.

Teatry

TEATR WIELKI W GDAŃSKU — godz. 18.30 — „Śluby panieńskie”. TEATR DRAMATYCZNY W GDYNI — godz. 19.30 — „Moralność pani Dulskiej”. TEATR KAMERALNY W SOPOCIE — godz. 19.30 — „Zwykła sprawa”.

Kina

GDAŃSK-WRZESZCZ „Bałtyk” — „Wielki śpiewak”, godz. 16.15 i 20.30. „ZMP-owiec” — „Śpiew jest pięknym zyciem”, godz. 16.15 i 20.30. „Przyjaźń” — „Bitwa Stalingradzka”, w środę i piątek w godz. 18 i 20. Gdańsk — Nowy Port — „Młynarz” — „Wesołe zawody”, godz. 18 i 20. Gdańsk — Oliwa — „Polonia” — „Rwący potok”, godz. 16.15 i 20.30. SOPOT „Polonia” — „Wesołe kumoszki z Windsoru”, godz. 17.15 i 21. „Bałtyk” — „Złoty jeziorek”, godz. 16.30, 18.30 i 20.30. GDYNIA „Warszawa” — „Rodzina Sonnebrunów”, godz. 17.15 i 21. „Goplana” — „Było to w maju”, godz. 16.15 i 20. „Atlantyk” — „Zuch dzweczyna”, godz. 16.30, 18.30 i 20.30. „Neptun” w Orłowie — „Kłopoty reżysjera Trziszki”, godz. 18 i 20. „Promień” w Chyloni — „Podróż Gultivera”, godz. 18 i 20.

Radio

PROGRAM ROZGŁOSNI GDAŃSKIEJ na czwartek, 9 sierpnia br. na fal 230 m.

5.00 — Gdańsk wita słuchaczy — chwila muzyki. 5.03 — Sygnał czasu. 5.05 — Wiadomości poranne. 5.10 — Audycja dla wst. 5.20 — Koncert dla świata pracy. 5.55 — Komunikat PIHM dla rybaków. 6.00 — Wiadomości poranne. 6.05 — Gimnastyka. 6.15 — Muzyka z płyt. 6.50 — Zapowiedź programu lokalnego. 6.52 — Komunikaty miejscowe. 6.55 — Program dnia. 7.00 — Dziennik poranny. 7.15 — Muzyka. 7.55 — Wiadomości poranne. 8.00 — Koncert solistów. 8.30 — Aud. dla kolonii i obozów letnich. 11.40 — Komunikaty miejscowe. 11.45 — Głos młodych kobiet. 11.57 — Sygnał czasu i hejnał z Wieży Mariackiej. 12.04 — Dziennik południowy. 12.15 — Muzyka z płyt. 12.30 — Audycja dla wst. 12.45 — „Na swojską nutę”. 13.15 — Komunikat PIHM dla rybaków. 13.16 — Muzyka z płyt. 13.25 — Program dnia. 13.30 — Muzyka dla wszystkich. 13.38 — Reportaż. 14.45 — Polska pieśń masowa. 14.50 — Muzyka z płyt. 15.30 — Audycja dla dzieci. 15.50 — Koncert solistów. 16.20 — Audycja dla kobiet. Witaminy... witaminy. rep. z Centrali Ogródnicznej Stefani Kryńskiej. 16.30 — Radzieckie piosenki ludowe. 17.00 — Wiadomości popołudniowe. 17.05 — Od powiedz fall 49. 17.15 — Koncert. 18.00 — Radiowy przegląd wydarzeń. 18.15 — Codzienny przegląd wydarzeń. 18.30 — Koncert pop.-rozrywkowy. Wykonawcy: Barbara Kowalczevska, śpiew, Ksawery Bujalski — skrzypce i Karol Baryla — akompaniament. 19.00 — Wschodnia Radiowa. 19.20 — Koncert rozrywkowy. 19.35 — Komunikat PIHM dla rybaków. 19.38 — Stan pogody. 20.00 — Dziennik wieczorny. 20.25 — Wiadomości sportowe. 20.30 — Rezerwa. 20.50 — Koncert. 21.10 — Wianka melodii. 21.45 — „Wspomnienia robotnicze”. 22.00 — Muzyka. 22.50 — Muzyka kameralna. 23.00 — Ostatnie wiadomości. 23.10 — Chór 1 ork. Rozgłośni Wrocławskiej. 23.55 — Komunikat PIHM dla rybaków. 23.58 — Hymn i koniec audycji. Polskie Radio zastrzega sobie możliwość zmiany programu.

Konkurs zespołów świetlicowych SP

W dniu 15 sierpnia br. odbędzie się w Operze Leśnej w Sopocie międzybrygadowy konkurs zespołów świetlicowych „SP” z woj. gdańskiego. Impreza ta będzie przeglądem dorobku młodzieży szkolnej, przebywającej w brygadach „SP” w II turmie.

Dzieci pracowników CR dobrze odpoczęły na wczasach

112 dzieci pracowników Centrali Rybnej w Gdyni, jak pisze korespondent Franciszek Suchan, odpoczywało w roku bieżącym w pierwszym turnusie na kolonii w okolicach Bielska. Piękna górzysta miejscowość, dobre odżywianie i ciągłe zabawy na świeżym powietrzu zapewniły dzieciom do bry wypocinek. Młodzież powróciła do domów pełna zdrowia i wspomnień z mile spędzonych wakacji.

Rodzicom pod uwagę

Posiadacze ogródków działkowych w Gdańsku, jak pisze korespondent B. GRABOWSKI, skarlać nie powinny na niszczenie ogródków przez pozostawienie bez opieki dzieci. Chodząca samopas młodzież wyrzuca wazę i chrywa owoce z drzew, niszczy przy tym same drzewa.

Rodzice dzieci, mieszkających w pobliżu ogródków działkowych, powinni zwrócić młodzieży uwagę na szkodliwość takiego postępowania i pouczyć o konieczności poszanowania pracy po-

woj. gdańskiego. Impreza ta będzie przeglądem dorobku młodzieży szkolnej, przebywającej w brygadach „SP” w II turmie.

Na program konkursu złożą się pieśni polskie i radzieckie, recytacje zespołowe i indywidualne, tańce, muzyka i gimnastyka rytmiczna. Zespoły poszczególnych brygad wystąpią w składzie od 150 do 200 osób.

CZŁONKOWIE POLSKIEJ EKIPY SPORTOWEJ NA XI AKADEMICKIE MISTRZOSTWA ŚWIATA W BERLINIE

Na zdjęciu: grupa koszykarzy. Stoją od lewej: Kamiński, Pawlak, Lelon, Kiewicz, Feglarski, Będkowski, Zagórski, Wężyk, Wojtowicz, Markowski. Kłęczą od lewej: Pstrzykot, Kwapisz, Zylinski, Zlotkiewicz i Banasiak. CAF — fot. St. Wdowiński.

GŁOS SPORTOWY

Dziś w Gdyni marynarze polscy grają z Anglikami

W dniu dzisiejszym na stadionie miejskim w Gdyni rozegrany zostanie mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Polskiej Marynarki Handlowej a reprezentacją jednostek angielskiej floty handlowej przebywających w porcie gdyni.

Początek o godz. 18.

W pierwszym meczu Węgry pokonały Czechosłowację 5:3 (3:0).

Sport w Związku Radzieckim

W meczu o mistrzostwo ZSRR w piłce nożnej CDSA zremisował z moskiewskim Torpedo 1:1, a Spartak (Moskwa) nie rozstrzygnął spotkania z Górnikiem (Stalino).

W tabeli rozgrywek prowadzi CDSA — 32 pkt. (22 gry) przed Dynamo (Tbilisi) — 31 pkt. (23 gry), Górnikiem (Stalino) — 28 pkt. (22 gry) i Spartakiem (Moskwa) — 25 pkt. (22 gry).

W trzech grupach w Rydze, Rostowie i Frunze rozpoczęły się półfinałowe rozgrywki o puchar ZSRR w piłce nożnej drużyn juniorów. Zwycięzcy trzech grup spotkają się w finale trunicu.

We wszystkich radzieckich republikach związkowych odbywają się mistrzostwa lekkoatletyczne.

Zawody wykazują stały postęp lekkoatletyki radzieckiej czego dowodem jest uzyskanie wielu dobrych wyników oraz nowe rekordy

ZWYCIĘSTWO piłkarzy węgierskich w Berlinie

BERLIN. W poniedziałek 6 bm. rozpoczął się turniej piłkarski w ramach Akademickich Mistrzostw Świata.

W pierwszym meczu Węgry pokonały Czechosłowację 5:3 (3:0).

republic. Tak np. na mistrzostwach Litwy pobito 11 rekordów republiki. Wiele nowych rekordów ustanowili również lekkoatleci Białorusi i Gruzji.

Przykład godny naśladowania

Sportowa brygada produkcyjna zdobyła sztandar przechodni

Zorganizowana jako pierwsza w woj. krakowskim sportowa brygada produkcyjna koła sportowego „Spójni” przy PMT odniosła ostatnio poważny sukces we współzawodnictwie pracy, zdobywając porządek przechodni, ufundowany przez Z. Z. Pracowników Przemysłu Spożywczego.

Brygada wykonała przedterminowo plan produkcyjny za pierwsze półrocze br. oraz uzyskała najlepsze wyniki we współzawodnictwie międzybrygadowym.